

ЗАВѢЩАНІЕ ТО

НА

ДѢДА СІЛВЕСТРА.

Подписаный, родомъ Българинъ. роденъ на 1786, въ градъ Габрово въ Българско, съмъ сіа трудилъ отъ малакъ, като сіа отрѣкохъ отъ жененіе и живіахъ по-много като калугеръ, не-жели като миріанинъ, съсь цѣль за да бѣдѣ полезенъ на любе-зното ми отечество, Българско, гдѣто за първи пѣть видіахъ слънцето, макаръ чи живѣхъ по странии мѣста. Тѣй убо, днесъ 26 Іунія 1863, съсь умъ здравъ и като непознавамъ дирныа часть разполагамъ, чрезъ тойзи мой завѣтъ сичкіа ми имотъ дви-жимъ, и недвижимъ спорѣдъ слѣдующіа типъ:

1-о Оставіамъ дюгеніа ми, улица Шапкарі какъто и дюге-ніа ми, улица Рахтиванъ, на школа та Габровска; нъ да има да сѣ провозда само приходъ тѣ тѣхенъ, като първѣмъ сіа спа-дне каличество то на врѣзваніа та по долу, сирѣчь: а) на вну-цы и внуки отъ брата ми Станіа и сестра ми Ивана, и Пена, шестъ жытицы К К. Австрійски, на Марина Бормова, пакъ шестъ жытицы К К. тѣй и на Коліа, какъто и на Станіа Бурмова со по шестъ жытицы. Тѣзи пары има да сіа даватъ отъ епитропы-тѣ школскы годишно и догдѣ умошницѣтъ (?) живѣтъ; б) а пакъ на други внуцы отъ Злата или Ивана, да имъ сіа дава и тѣмъ годишно по двѣ жытицы Австрійскы и догдѣ живѣатъ.